

statsministeren forholder sig generelt til byggeriet. Statsministeren siger selv, at vicesstatsministeren også er minister for byggeriet, men han er jo også minister for erhvervslivet, og det har han måske nok glemt i den her sag.

Jeg vil gerne læse noget op, for vi Socialdemokrater er jo ikke alene om at være kritiske over for, at regeringens ministre igen og igen deltager aktivt i reklamesager. Rent faktisk er der mange professorer, som er gået på banen, også professorer i forvaltningsret. Senest har professor i forvaltningsret ved Aalborg Universitet Claus Hagen Jensen været ude at sige, at det, som vicesstatsministeren har gjort, er kritisabelt, fordi han i teksten fire gange nævner et specifikt firma. Derfor står sagen kun at fortolke som en reklame og kan ikke siges at være generel, for den kan ikke anvendes af andre byggefirmaer. De vil jo ikke sætte en tekst i, som ministeren har skrevet, der reklamerer for et andet firma hele fire gange. Nu er spørgsmålet slut, og jeg kan forstå, at statsministeren ikke vil uddele flere næser, ikke vil indskærpe yderligere over for sine ministre, at det her er uacceptabelt.

Kl. 13.20

Vi må så overveje i oppositionen, om vi måske skal fremsætte et beslutningsforslag, der gør, at der kan indføres sanktioner, for det er jo noget, ministre ellers normalt tror på virker: At når nogen gør noget forkert, så må det have en konsekvens, men åbenbart bare ikke lige, når det drejer sig om ministre, der bryder reglerne.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Karen Hækkerups konklusioner må stå for hendes egen regning, og de er i hvert fald fuldstændig ved siden af både min holdning og mine konklusioner.

Jeg vil blot gentage, hvad jeg allerede har sagt: At det er min klare holdning, at ministre skal være tilbageholdende med at optræde i reklamemæssige sammenhænge, og at ministre bør afholde sig fra i reklamemæssigt øjemed at anprise virksomheder eller deres produkter. Det er min klare holdning, og den er der ikke nogen der kan være i tvivl om, hverken i regeringen eller uden for regeringen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 580

3) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Vil statsministeren delagtiggøre befolkningen i, hvilke ændringer af strategien i Irak der kan komme på tale?«

Frank Aaen (EL):

Som et ekko af USA's præsident George Bush meddelte statsministeren for 14 dage siden, at der nu var brug for en ny strategi i Irak. Det tog vi så straks op i spørgetiden og spurgte adskillige gange, om vi kunne få lidt at vide om, hvad de nye overvejelser gik ud på, hvilke strategiske ændringer, hvilke politikændringer regeringen havde i tankerne i forhold til Irak. Det kom der ærlig talt ikke meget ud af, heller ikke da vi i forlængelse af det spurgte efter, hvad det er, der er gået galt i Irak. For man laver jo ikke en strategi om, hvis det ikke er, fordi den gamle ikke længere virker eller måske aldrig har virket – det sidste er tilfældet den her gang. Hvad var det, der gik galt med den gamle strategi? Hvornår gik det galt? På den måde ville man også kunne se, hvad der skal til for at rette op på den gamle strategi. Det kunne vi heller ikke få noget svar på.

Men nu har der været 14 dage til at tænke over tingene, og så vil jeg gerne spørge statsministeren om, hvad overvejelserne om den nye strategi er, så også befolkningen kan høre lidt om, hvad det er, man går og tænker på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Frank Aaen selv siger, er spørgsmålet stillet før. Det er ikke noget nyt spørgsmål, og derfor er svaret selvfølgelig også det samme. Regeringens centrale mål er uændrede: Vi ønsker at sikre udviklingen af et stabilt demokrati i Irak; vi ønsker at sikre økonomisk genopbygning af Irak, og vi ønsker, at irakerne skal overtage ansvaret for deres egen sikkerhed. Det har hele tiden været målet, og det er fortsat målet.

Derfor er det helt centralt, at den irakiske regering får gennemført den freds- og forsoningsplan, som den tidligere har lagt frem. Det er altså nu engang kun det irakiske folk, der kan skabe et samfund, hvor de forskellige etniske grupper kan leve side om side, men vi skal selvfølgelig hjælpe dem med at skabe den nødvendige stabilitet, og her er vi ikke kommet langt nok endnu. Det er derfor, jeg har sagt, at det er vigtigt, at vi løbende overvejer vores strategi for,